

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΓΕΙΡΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς** τῆς **Ἑκπείρου**
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ προκαταβολικῶς. Ὁφείλουν
 οἱ ἐπιθυμούντες νὰ ἐξαργῶσι συνδρομηταὶ νὰ
 ἀποστείλουν καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπε-
 νύκτωρ δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου
 τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡΓ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.
 Ἡ ἄφωγ' εἰς Ἡπειροῦν εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
 τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ 2 δεκά εἰσῶν συνηγορεῖ
 ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
 ἰσχυρῶν διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΠΡΟ ΤΕΣΣΑΡΩΝ περίπου ἐτῶν ἀπὸ τῆς
στήλας τῆς «Φωνῆς τῆς Ἑπειροῦ» ὑψώθη φωνή
διαμαρτυρίας κατὰ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθή-
κης τοῦ Ζιτσαίου, Κων. Παπασταύρου ἐκ Ζί-
τσας, φαρμακοποιῦ δὲ νῦν ἐν Λαρίσσει, καὶ Γ.
Σακκά ἐκ Σταριτσάνης τῆς Κονίστης πρῶτον
διδασκάλου εἶτα σπουδαστῆς διὰ τῶν ἱερῶν
χρημάτων τῆς Ζίτσας νομικὰ καὶ τελευταίον
ἐγκατασταθέντος ἐν Ἀθήναις. Ἐπέστημεν τότε
ὅτι οἱ ἄνω ἐκτελεστοὶ ἐσφετερίσθησαν τὰ ἱερὰ
χρήματα καὶ ὥς ἐκ τοῦ καθήκοντος ὅπερ ἔχο-
μεν νὰ υπερασπίζωμεν τὰ συμφέροντα τῆς ἡμε-
τέρας πατρίδος καὶ τὰς ἀδικουμένας κοινότητας
ἐδωθήμεν νὰ φιλοξενήσωμεν εἰς τὰς στήλας
ταύτας διατριβὰς τῶν κ. κ. Χ. Χρηστοθεασίλη
καὶ Μιχ. Κούμα δικηγόρου, ἀμ-
νηστῶν ἐνδιαφερομένων ὑπὲρ τῆς κοινότητος
Ζίτσας. Οἱ ἐκτελεσταὶ ἀντὶ νὰ σωφρονήσωσι
καὶ ἐκτελέσωσι μετ' εὐλαβείας τὴν θέλησιν τοῦ
διαθέτου ἐξηκολούθουν νὰ κωφεύωσι καὶ νὰ
σπαταλῶσι τὸ ἱερὸν χρήμα. Ἐκάκισαν καὶ ἡ-
μᾶς ὅτι δῆθεν ἐγενόμεθα ὄργανα ἄλλων ἐχόντων
προσωπικὰ συμφέροντα. Τοῦτο δὲν ἦτο ποσὺς
βάσιμον, διότι πάντοτε ἐτάχθημεν μὲ τὸ μέρος
τοῦ ἀδικουμένου καὶ συνηγορήσαμεν ὑπὲρ τοῦ
κοινου συμφέροντος. Πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ διε-
ξαχθέντος ἀληθοῦς ἀγῶνος ἐπῆλθεν ἡ σύλλη-
ψις καὶ προφυλάξεις τῶν ἐκτελεστῶν, οἵτινες
ἀδιαφορήσαντες ἐπὶ τόσα ἔτη εἰς τὰς προτρο-
πὰς Χρηστοθεασίλη καὶ Κούμα, ταξιδεύοντες
ὡς πρίγκηπες ἐν Εὐρώπῃ δὲν ἔλαβον τὸν καιρὸν
νὰ σκεφθῶσιν ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν Ἀθήναις Τσι-
τσεκλῆς καὶ Ἰωαννίδης κλπ. δικασταὶ τιμῶν
τῶν ἑλλληνικῶν ὀνομα καὶ ἐξυφούντες τὴν
ἐλλληνικὴν δικαιοσύνην οἵτινες δύνανται νὰ
συλλάβωσιν αὐτοὺς καὶ τοὺς ρίψωσιν εἰς τὰς
φυλακὰς ὡς καταχραστὰς καὶ κλέπτας. Πρὸ
πολλοῦ εἶχομεν τὴν γνώμην ὅτι ἔδει νὰ καταγ-
γελθῶσιν ἐνώπιον τῆς ἐλλληνικῆς δικαιοσύνης,
διότι εἶχομεν πεποιθήσιν ὅτι οἱ Ἕλληνες δικα-
σταὶ καὶ τυπικοὺς λόγους ἤθελον παραβλέψει
προκειμένου περὶ ἱερῶν καὶ ἐθνικῶν χρημάτων.
Ἀλλ' ἀφ' ἐνὸς ὑπῆρχον οἱ διστάζοντες καὶ πι-
στεύοντες ὅτι τὰ ἐλλληνικὰ δικαστήρια εἰσὶν ἀ-
ναρμόδια, ἐξ ἄλλου οἱ Παπασταύρου καὶ Σακ-
κάς κατῴρθουν διὰ δωρεῶν νὰ διαιρῶσι τὴν
κοινότητα καὶ μὴ διορίζῃ πληρεξουσίους, καὶ
τοιουτοτρόπως εἶχον σχηματίσει μερίδα τινὰ
τῶν κατοίκων, ἥτις ἐφρόνει ὅτι ἔπρεπε νὰ δε-
χθῶσι τὰ ψυχία τὰ ὁποῖα προσέφερον οἱ Παπα-
σταῦρος καὶ Σακκάς διότι παρτεινομένης τῆς
ἐκπρεμότητος ἡδύναντο ν' ἀπολεσθῶσι καὶ ταῦ-
τα. Εἰς φίλους ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἄλλοθεν οἵτι-
νες μᾶς παρεκάλεσαν νὰ μὴ ἐνισχύωμεν τὸν ἀ-
γῶνα τῶν ἄνω κυρίων κατὰ τῶν ἐκτελεστῶν
τῆς διαθήκης, ἐδηλώσαμεν ὅτι ἡμεῖς ὡς δημο-
σιογράφοι καθήκον ἔχομεν νὰ πατάσωμεν τὴν
κακοήθειαν ὅπου καὶ ἂν ἐδρεῖται αὕτη, διότι ἄλ-

λως συντελοῦμεν εἰς τὴν διασφορὰν τῆς κοινω-
νίας. Οὕτως ἐγένοντο, ἐν περιλήψει δὲ τὰ τοῦ
κληροδοτήματος ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος Μη-
τροπολίτης Οὐγγροβλαχίας ἐν Βουκουρεστίῳ
ἦτο ὁ ἐκ Ζίτσης τῆς Ἡπείρου Δοσίθεος ὁ-
στις ἀποθανὼν ἐγκατέλειπε κολοσσαίαν περιου-
σίαν ὑπὲρ ἀγαθουργῶν σκοπῶν Ζίτσης, Ἰωαννί-
νων καὶ ἐν γένει τῆς Ἡπείρου.

Τῆς παρουσίας ταύτης ἐκτελεσται ἡσαν ὁ ἐκ Ζίτσης Μπουτάτης, ὁ ἐκ Ζαγορίου Εἰνάθος καὶ νεώτερος πάντων τούτων ὁ Δ. Ζίτσαϊος ἐκ Ζίτσης. Καὶ τὸ μὲν κτηματικὸν μέρος τῆς παρουσίας ταύτης κατέσχεν ἡ Ρωμανικὴ Κυβέρνησις ἐξ ὁλοκλήρου κατὰ τὸ 1882, ὅτε καὶ ἔπαυσε πᾶσα παροχὴ ὑπὲρ ἀγαθοεργοῦ σκοποῦ. Τὸ δὲ χρηματικὸν εὐρίσκετο κατατεθειμένον εἰς τὸ Κρεντί Λυοναί των Παρισίων, γνῶσιν τοῦ ὁποίου ἐλάχιστοι εἶχον. Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν περίπου ἐκ των τριῶν ἐκτελεστών ἀπέθανον τὰ δύο μέλη οἱ Μπουτάτης καὶ Εἰνάθος, ἀπέμεινε δὲ εἰς τὴν ζωὴν μόνον ὁ γενικός ἀρχίατρος Δ. Ζίτσαϊος. Ὁ Ζίτσαϊος ἀπέθανε καὶ αὐτός κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1897 ἐκ περιπνευμονίας ἐν τινὶ ἐπαύλει τοῦ Βουκουρεστίου. Πρὶν ἢ ὅμως ἀποθάνει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας του προσεκάλεσε τηλεγραφικῶς εἰς Βουκουρεστίον τὸν ἐν Λαρίσῃ ἀνεψιὸν του φαρμακοποιὸν κ. Παπασταύρου καὶ τὸν ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντα γνωστὸν του κ. Γ. Σακκᾶν, ὅπως παραστῶσιν εἰς τὰς τελευταίας του στιγμὰς.

ὅταν ἀμφότεροι μετέβησαν εἰς Βουκουρεστίον
 ὁ Ζιτσαῖος ἦτο ἐτοιμθάντος, συντάξε δὲ
 καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς ἰδίχαιρον Ἑλληνιστὶ
 γεγραμμένην διαθήκην διὰ τῆς ὁποίας τὴν μὲν
 ἀτομικὴν του περιουσίαν συνισταμένην ἐξ 115,
 000 φρ. χρ. περίπου καὶ κατατεθειμένην ἐν τῷ
 Ἑβραϊκῷ Τραπεζιτικῷ οἴκῳ τοῦ Βουκουρεστίου
 Ἑλιάς, ἐκληροδότησεν εἰς τοὺς συγγενεῖς του.
 (Εἰς τὸν εἰρημόντον ἀνεψιὸν του Κ. Παπασταύρου
 ἀφῆκε καὶ 20,000 φρ. χρ.) Τὴν δὲ ἄλλην περιουσίαν
 τοῦ Δοσιθέου, τῆς ὁποίας ὡς προείπομεν ὁ Ζι-
 τσαῖος ἦτο ὁ τελευταῖος ἐπιζῶν ἐκτελεστής καὶ
 τὴν ὁποίαν δὲν ὥρισε πόση εἶναι καὶ ποῦ ἔχει
 κατατεθῆ διέθεσεν ὑπὲρ τῆς γενετήριας αὐτοῦ
 Ἑλληνικωτάτης κωμοπόλεως Ζίτσας. Ἐννοεῖ-
 ται ὅτι καὶ ἄλλη περιουσία θὰ εἶχεν εὐρεθῇ
 παρὰ τῷ ἀποθανόντι, εἴτε εἰς μετρητά, εἴτε εἰς
 χρεώ-γραφα, εἴτε εἰς ἄλλα τιμαλφῇ ἀντικείμενα,
 ἀλλὰ περὶ τούτου οὐδεὶς ἔλαβε γνῶσιν ἐκτὸς τῶν
 ἀνωτέρω κυρίων. Ἐν τῇ διαθήκῃ του ὁ Ζιτσαῖος
 ὥριζεν ἐκτελεστάς αὐτῆς τὸν Ἕλληνα στρατη-
 γόν τοῦ Ρουμανικοῦ στρατοῦ Ἀνδρόκλῆν Φω-
 τεινόν, τὸν Γ. Σακκᾶν καὶ τὸν ἐκ τῶν κηρονό-
 μων του ἀνεψιὸν αὐτοῦ Κ. Παπασταύρου, πρὸς
 οὓς πάλιν ὥριζεν ἐτησίαν ἀμοιβὴν ἀνὰ 2,000
 φρ. χρ. ἑκάστω. Ἐκ τῶν ἐκτελεστῶν τούτων ὁ
 στρατηγὸς Φωτεινὸς μὴ παρατυχὼν εἰς τὰς τε-
 λευταίας στιγμὰς τοῦ φίλου τοῦ Ζιτσαίου Ζη-
 τήσας δὲ πληροφορίας παρὰ τῶν δύο συναδέλφων
 του περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον
 εἶναι κατατεθειμένη ἡ περιουσία καὶ μὴ λαβὼν
 τοιαύτας ὑποπτεύθη τοὺς συνεκτελεστάς το-
 καὶ παρητήθη ἵνα μὴ φέρῃ οὐδεμίαν εὐθύνην
 Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ στρατηγοῦ Φωτει-
 νοῦ οὗτοι μὴ δυνάμενοι νὰ ἀποσύρῳσι τὸ κο-
 λλοσάιον ποσόν, τὸ ὁποῖον αὐτοὶ μόνον ἐγγώ-
 ριζον ἤλθον εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς κοι-

νότητος Ζίτσης, ὅπως διωρίθη αὕτη ἀντιπρόσω-
πόν της, δώρισε δὲ κατὰ τὸ 1899 τὸν ἐν Αἴ-
γυπτῳ ἐκ Βίτσης ἔμπορον Ν. Γύραν πρὸς δὲ
εἶχεν ἀμέριστον ἐμπιστοσύνην. Ἐπὶ δύο ἔτη ὁ
πληρεξούσιος τῆς κοινότητος κ. Ν. Γύρας τοὺς
παρακάλει νὰ δώσῃσι λογαριασμὸν, ἀλλ' οὗτοι
εὗρισκον ἐκάστοτε διαδυσκοληθεῖς φαίνεται δι'
Γύρας βραδύτερον διαδυσκοληθεῖς φαίνεται δι'
ὑποσχέσεων τῶν ἐκτελεστῶν καὶ ἐξαπατηθεῖς
παρ' αὐτῶν προέβη εἰς συμβιβασμὸν μετὰ τῶν
ἐκτελεστῶν, καθ' ὃν ἀφαιρουμένων δῆθεν τῶν
γενεμένων ἐξόδων καὶ κεφαλαιοποιουμένων τῶν
ἐπὶ 4,000 φρ. χρ. χορηγημάτων πρὸς τοὺς ἐκτε-
λεστάς ἔμενον φρ. χρ. 220 χιλ. ἄτινα οἱ ἐκτε-
λεσταὶ ὤφειλον νὰ καταθέσῃσι παρὰ τῇ Ἐθνι-
κῇ Τραπεζῇ ἐπ' ὀνόματί των ἐξ μῆνας μετὰ
τὸν συνομολογηθέντα συμβιβασμὸν. Τὰς προσό-
δους τῶν 220,000 φρ. θὰ διέθετον αὐτοὶ κατὰ
βούλησιν ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν τῆς κοινότη-
τος Ζίτσης ἀνεξέλεγκτως!! Οἱ κ. κ. Μ. Κού-
μας καὶ Χρηστοθέας τῆς ἀπέστειλαν αὐθωρεῖ
ἀντίγραφον τοῦ συμβιβασμοῦ εἰς τὴν κοινότητα
Ζίτσης, ἥτις ἐξανεστὴ ὑποπτευθεῖσα ἀμέσως ὅτι
τὸ ποσὸν ἀνῆρχετο εἰς ἡμῖς καὶ πλέον ἑκαταμ-
ύριον φρ. χρ. Καὶ ὄντως κατόπιν ἐξετάσεως ἐν
Παρίσις ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς προεδρίας ἀπε-
δείχθη ὅτι ὄντως τὸ ποσὸν ὅπερ οἱ κ. κ. Σακ-
κᾶς καὶ Παπασταύρου ἀπέσυραν ἐκ τοῦ Κρεν-
ντὶ Λυονναί, δυνάμει πιστοποιήσεως τοῦ πλη-
ρεξουσίου τῆς κοινότητος Ν. Γύρα ἀνῆρχετο εἰς
τὸ ποσὸν 617,000 φρ. χρ. μὴ ὑπολογιζομένων
τῶν ἀκόπτων τοκομεριδίων τῶν χρεωγράφων!
Ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι τὸ κεφάλαιον τοῦτο,
ὅπερ οἱ ἐκτελεσταὶ κρατοῦσιν εἰς χεῖράς των
μετὰ τῆς ἀξίας τῶν τοκομεριδίων προσεγγίζει
τὸ ποσὸν τῶν 800,000 φράγκ. χρ. ἥτοι 1,200,
000 περίπου δραχμῶν. Οὕτως ἔχοντων τῶν
πραγμάτων καὶ οὐδεμιᾶς ἐλπίδος ὑπαρχούσης
ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν παροῦσαν ὑπό-
θεσιν, οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημούντες Ζιτσαῖοι ἀ-
νερχόμενοι εἰς 15 περίπου συνελθόντες συνέτα-
ξαν μνήσιν προεξάρχοντος τοῦ κ. Κούμα, καθ'
ὃ δικαίωμα εἶχον ὡς μέλη τῆς κοινότητος Ζί-
τσης καὶ τὴν ἐπέδωκαν εἰς τὸν εἰσαγγελεὰ κ.
Μπενῆ-Ψάλτην κατὰ τῶν ἐκτελεστῶν Γ. Σακ-
κᾶ καὶ Κ. Παπασταύρου ἐπὶ ὑπεξαίρεσι. Ἐκ
τούτων ὁ μὲν Σακκᾶς συνελήφθη τὴν ἐσπέραν
τῆς παρελθ. Παρασκευῆς ἐν Πειραιεὶ παρὰ τοῦ
ἐνωμοτάρχου Κογιῶνη, τηλεγράφημα δὲ ἐκ Λα-
ρίσσης ἀνήγγειλε καὶ τὴν αὐτῇ σύλληψιν τοῦ
ἐτέρου κατηγορουμένου Παπασταύρου, ὅστις
μετεφέρθη ἐνταῦθα ὑπὸ συνοδείαν.

Ὁ Σακκῆς ἀνακρινόμενος ἰσχυρίσθη ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα ἀνήκουν εἰς αὐτὸν καὶ τὸν κληρονόμον Παπασταύρου καθ' ὅσον ἡ διαθήκη κατὰ τοὺς Ρουμανικοὺς νόμους εἶνε ἄκυρος καὶ ἐπειδὴ ὁ διαθέτης Δ. Ζιτσαῖος ἦτο Ρουμῆνος ὑπὴρξας. Προσέθηκε δὲ ὅτι μεγάλα ποσὰ ἐδά-
ξαν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Παισιῖς κατατεθειμένων χρηματικῶν ποσῶν.
Ἀλλὰ καὶ ὅσα δέποτε χρηματικά ποσὰ προ-
σέθηκεν ὁ κ. Ταιτσεκλῆς, ἀν δικαιολογήσουν ὡς
ἐξοδα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ φθάσουν τὰ κεφά-
λαια τὰ ὅποια ὁ διαθέτης ἐκληροδότησεν εἰς
τὴν κοινότητα Ζιτσης καὶ τὰ ὅποια αὐτοὶ κα-
τεργάσθησαν.

μεταξύ Λεβαδείας και Δαδίου θα γίνουν μεταξύ της 15 και 20 προσεχούς Αυγούστου. Έξ άλλου υπό των κατοίκων Λαμίας υπεβλήθη προς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ἀναφορά δι' ἧς ζητοῦσιν ὅπως διαταχθῇ ἡ ἐταιρία τοῦ Λαρισσαίου νὰ κἀμῃ ἐναρξίν τοῦ τμήματος Λαμίας—Στυλίδος.—Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπέστειλαν οἱ ἐν Μαντζουρίᾳ Ἑλληνας διὰ τὴν ἐπίκουρον τῶν Μακεδόνων Ἐπιτροπὴν 100 λίρας.—Διετάχθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν πάντα τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ ὅπως ὑποβάλωσι τὰς προτάσεις αὐτῶν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς προδοκιμασίας τῶν διὰ τὸ σκελετὸν τῶν ὑπαξιωματικῶν ὑποψηφίων μέχρι τῆς 2 προσεχούς Αυγούστου.—Μεγαλοπρεπεστάτη προμνηστεύεται ἐφ' ἐξῆς ἡ ἐορτὴ τοῦ πολιούχου τῆς Ζακύνθου Ἀγίου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς θὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα καὶ ὁ ὑπουργ. τῆς Παιδείας κ. Κωνστ. Λομβάρδος, τὸν ὁποῖον θὰ συνοδεύσῃ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός κ. Σ. Κουμουνοῦρος.—Ἀναχωρεῖ διὰ Τίρυνθα ἡ διαταχθεῖσα ἐνεκα τῆς ἐκ μάλης μολύνσεως τῶν σταύλων νὰ μετασταθμεύσῃ πρώτη ἴλη τοῦ πρώτου ἐνταῦθα ἱππικοῦ συντάγματος ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος δὲ ἀναχωροῦν καὶ αἱ λοιπαὶ ἴλαι αὐτοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐκ Κων/πόλεως καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βήσανην ὁ κ. Ἀλέξ. Κόντης.
—Ὁ ἰατρός κ. Γεώρ. Σταυρίδης μεταβὰς εἰς Ρωμουλίαν πρὸς δύο ἐβδομάδων διήλθεν ἐντεῦθεν ἐπανερχόμενος εἰς Ἰωάννινα μετὰ τῶν δυο μικρῶν ἀδελφῶν τῆς συζύγου αὐτοῦ.
—Ἀφίκετο ἐκ Σερρών ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐκστ. Γυμνασίου κ. Ἰωάννης Χαντέλης καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἰωάννινα.
—Ἀνεχώρησε διὰ Μονοδένδριον ὁ κ. Ὁδυσσεύς Πανταζής.
—Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ κ. Θεοφάνης Τότσικς καὶ ἀνεχώρησε διὰ Τσερβάριον καὶ ἐκ Κρήτης

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΑΝΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Συνέχεια προηγούμενου)

Ἄλλ' ὅστις στηριζόμενος εἰς τὴν τοιαύτην προτεραιότητα τῆς πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας δηλώσεως, ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ παραχώρησις τῆς Ὑψ. Πύλης ὀφείλεται εἰς τοὺς πρέσβεις τούτους, καὶ ὅχι εἰς τὰ ρωσσικά ὄπλα, περιπίπτει εἰς συλλογισμὸν μὴ σπουδαῖον, διότι εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ἂν ἔλεγεν, ὅτι ὁ στέφανος κατορθώματος τινος ἀνήκει εἰς ἐκεῖνον ὅστις πρῶτος ἔλαβε τὴν περὶ τούτου εἰδήσιν, καὶ ὅχι εἰς ἐκεῖνον ὅστις διὰ τῶν ἀγώνων αὐτοῦ ἐπέτεχε τὸ κατορθώμα.

Ἡ ἀλήθεια λοιπὸν εἶναι ὅτι ὁ Ῥωσικὸς πόλεμος, μάλιστα τὰ ἐν ἔτει 1829 κατορθώματα τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ἐπιστέφασα αὐτὰ συνθήκη τῆς Ἀδριανουπόλεως ἠνάγκασαν τὴν Ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν νὰ ἀναγνωρίσῃ τελευταίον ὅτι ἐπράξε τὸ ἐν Λονδίνῳ συμβούλιον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ συμπράξῃ εἰς τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν ἀπαιτούμενα. Δὲν λέγομεν ὅτι ὁ Ῥωσικὸς πόλεμος ἐγένετο ἐπὶ μόνῳ τούτῳ τῷ σκοπῷ· ἀλλὰ μὴ λησμονήσωμεν ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον ἐθεώρησεν ὡς δυστύχημα τὴν ἐν Πύλῳ ναυμαχίαν· τούτο δὲν ἐμποδίζει τοῦ νὰ λέγωμεν ὅτι ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐνεκα τῆς ἐν Πύλῳ ναυμαχίας, ἀφορῶντες εἰς τὰ σωτήρια ἀποτελέσματα τοῦ γεγονότος τούτου· πῶς ἄρα νὰ μὴ εἰπώμεν ὅτι ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν Ῥωσίαν ἐνεκα τῶν σωτηρίων ἀποτελεσμάτων τοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμου αὐτῆς.

Καὶ ταῦτα μὲν λέγομεν ἡμεῖς· ὁ δὲ περιφανὴς Klüber, ὁ δοκιμώτερος τῶν νεωτέρων συγγραφέων τοῦ διεθνούς δικαίου, εἶνε πολὺ ῥητότερος καὶ ἐμφαντικώτερος. Ἐν τῇ πραγματικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ τῆς ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, ἥτις πλείστην ἔχει ἀξίαν ὡς πρὸς τὸ μέρος τῶν διπλωματικῶνπραγματευσῶν, ὁ Klüber λέγει, ἐν σελ. 288—290

ὁ διδάσκαλος κ. Φίλιππος Τζέβας, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Κίττω Σουδενά.

Ἀφίκετο ἐκ Αἰθίως ὁ κ. Ἀναστάσιος Σακελλαρίου, ὅπως προεβρέθη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων τοῦ Ἀρσακείου.

Ἀφίκετο ἐκ Κρήτης ὁ ἐκ Δραγαρίου κ. Σπυρίδων Ἐξαρχόπουλος διδάκτωρ τῆς φιλολογίας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν.

Ἐτετέθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν οἱ γάμοι τοῦ γνωστοῦ ἐμποροῦ καὶ συμπατριώτου κ. Γεωργίου Μάγρου μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ ἐναρέτου διανοήσεως Μαρίας Τούτα. Συγγαίροντες αὐτοὺς ἀπὸ καρδίας τοῖς εὐχόμεθα τὸν βίον ἀνθόσπартον καὶ ἀνέφερον.

Κατὰ τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις τῆς Δευτέρας Γυμναστικῆς τάξεως τῆς Ζωσιμαίας τῶν Ἰωαννίνων ἰδιαιτέραν ὄλως ἐντύπωσιν παρήγαγον εἰς τὰ πρόσωπα τῶν παρισταμένων αἱ εὐφύεσταται ἀπαντήσεις τοῦ ζωηροῦ νέου Γ. Δ. Μπαρκαγιάννη ἐκ Συρράκου, υἱοῦ τοῦ προφίσεσάτου Δημ. Μπαρκαγιάννη· συγκινήσεις ἐκ τῆς πρὸς τὴν πρόδον ὁργώσεως διάσεως εὐχαίται τῷ μικρῷ ἀγωνιστῇ ἐξογκούμεναι ἐκάστοτε ἐπιτυχίαι νὰ στέφωσι τὸ γελῶν πάντοτε μέτωπόν του.

I. X. Βελιγράδιον. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν καὶ ἐπιστολὴν διὰ λεπτομερείας.—Γ. Σ. Λαμίας.—Κ. Μ. καὶ υἱὸν Κόν/πολιν. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν.—Β. Δ. Βουκουρεστίον. Καλὰ μὴ ἀπαντᾷς, κώφευε καὶ θὰ λογαριασθῶμεν σὲ λίγο.—Π. Δ. Πισσαῖα. Πότε θὰ ταξιδεύσωμεν; Ὅπως ἄρχισαν αἱ ζέσταις πολὺ προηγουμένως ἀπὸ τὰ ἄλλα ἔτη Νερούλια· τὸ μικρό, φίλε μου. Πῶς νὰ κἀθῇται κανεὶς νὰ γράφῃ· εὐτυχῶς ποὺ ὑπάρχει τὸ Φάληρον καὶ ἀναπνέομεν τὸ εἶπερας ἐκεῖ ἐλθὲ αὐρίον εἰς τὸ νέον νὰ συναντηθῶμεν μετὰ τὸ φαγητόν ἢ εἰς τὸ θέατρον ἢ εἰς τὴν ταραντέλλα διότι μᾶς ἔχει προσκλέσει ἕνας φίλος. Τὰς ἄλλας ἡμέρας μετὰ τὰς 8 εἰς τὸ Παλαιὸν εἰς τοῦ Πρινοπούλου. Ἐλα νὰ μᾶς κἀμῃς καὶ τὸ γεῦμα ἀφοῦ σὺ τὸν φρεῖς καὶ λίγο ἄλλα εἰς τὸ Ἀκταῖον.—Γ. Μ. Καβάλα. Πράξατε ὅπως γράφετε καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ φροντίδας.—Χ. Γκ. Ἀσσονάν. Ἀφοῦ σὰς γνωρίζετε ὅτι εἶπε δὲν ἀμφιβάλλομεν καθόλου. Τὰ λάτρη διορθώνονται. Π. Μόσος. Ἀδεύατε. Ἐπρεπε νὰ μᾶς γράψετε τὸ ὄνομά σας ἵνα σὰς ἀπαντήσωμεν. Εὐρίσκειτε μακρὰν τῆς πατρίδος καὶ νομίζετε ὅτι δὲν βιάσθουν. Πόσον ἀπατάσθῃ!—Χ. Γ. Ἡ κυρία ἡ πολυῦσα τὰ περὶ Ἰωαννίνων τσεφλίκια ἀνέθεσεν εἰς ἕνα κύριον νὰ μᾶς δώσῃ πληροφορίας· ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν καὶ εἰπὼν ὅτι θὰ μᾶς ἀφῇεν ἀντίγραφον, ἤντηθη μετὰ ταῦτα. Ἀγνοοῦμεν δικαί.

τὰ ἐξῆς.

«Ἡ Ὑψ. Πύλη δὲ ἔχει δώσει ἐπὶ τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς εἰς τὰς προμνηστευθείσας συνδιαλλακτικὰς πράξεις τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας. Ἐπὶ τῇ ἀπαιτήσει τοῦ αυτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας παρέσχεν ἡ Τουρκία τὴν συγκατάθεσιν ἐκείνην ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἀδριανουπόλιν, πρὸς τὴν Ῥωσσίαν, τῇ 2)14 Σεπτεμβρίου 1829, συνομολογηθεῖσα εἰρήνην. Τὸ 19 ἄρθρον τῆς συνθήκης ταύτης διαλαμβάνει ὅτι ἡ Ὑψ. Πύλη, δηλοῦσα τὴν πλήρη αὐτῆς συγκατάθεσιν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἀπὸ 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου 1827, ἐν Λονδίνῳ συνομολογηθείσης μετὰ τῶν Ῥωσσίας, Μεγάλης Βρετανίας καὶ Γαλλίας συνθήκης, παραδέχεται ἐπίσης τὸ πρωτόκολλον τῆς 10)22 Μαρτίου 1829, τὸ γενόμενον ἐκ συμφωνίας ὑπὸ τῶν αὐτῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προμνηστευθείσης συνθήκης καὶ περιέχον τὰς περὶ τῆς ὁριστικῆς αὐτῆς ἐκτελέσεως λεπτομερείας».

«Συγχρόνως διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἡ Ὑψ. Πύλη ὑποχρεώθη ἅμα μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς εἰρήνης ταύτης νὰ διορίσῃ πληρεξουσίου, τοὺς διαπραγματευσομένους μετὰ τῶν πληρεξουσίων τῶν τριῶν Δυνάμεων περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν προκειμένων ὁρισμῶν καὶ συνδιαλλαγῶν».

«Εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ὁμολογήσῃ τις ὅτι ἡ Ῥωσσία, ἀφοῦ ἀπεσπάρθη ἀπ᾿ ἀγαθῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῆς ἱεράς συμμάχιας καὶ ἐπαυσε ἐνδίδουσα, ὡς πρότερον, εἰς τὴν ἀνθελληνικὴν πολιτικὴν, προσήνεγκε τῇ Ἑλλάδι μεγίστην ὑπηρεσίαν οὐ μόνον διότι... ἀλλὰ καὶ διότι διὰ τοῦ ξέτους τῶν νικηφόρων αὐτῆς στρατῶν ἐκοψε τοὺς κόμβους τῆς διπλωματίας ἐκείνης, ἥτις διὰ δυσπιστίας καὶ ἰδιοτελείας, περιπλέκει μᾶλλον ἢ διαλύει συντάμως, ἀπλῶς καὶ ἀφιλοκερδῶς πᾶσαν ὁπωσούν δυσχερὴ ὑπόθεσιν.—Ὁ αυτοκράτωρ Νικόλαος νικηφόρος πρῶτον ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, παραστὰς ὡς διαιτητὴς εἰς τὴν ἐν Ἀδριανουπόλει εἰρήνην, εἰσέγαγε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν πολιτικὴν καὶ διηκούοντες τὴν ὑπὸ τῆς τριπλῆς συμμαχίας Ἰδρυσιν ἐντίμου καὶ ἀσφαλοῦς δημοσίας τάξεως ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐκείνῃ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Ἔδρα ἐν Ἀθῆναις

Υποκαταστήματα ἐν Πειραιῇ, Πάτραις καὶ Βόλῳ

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων/πόλει

Ἀγοραπωλησίαι. Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ. — Ἐκδοσίς ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. — Εἰσπραξίς γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. — Ἀνοιγμα τρεχομένων λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα

Τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσιν παντὸς εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Δέχεται καταθε-	εἰς πρώτην ζήτησιν 3	ο/ο
σεις εἰς τραπε-	μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1/4	ο/ο
ζογραμμάτια	» ἐξ »	3 1/2
πληρώρουσα	» ἐν ἔτος 4	ο/ο
τόκον :	» 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5	ο/ο

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζογραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δικαιώματα χαρτοσήμου ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαίνοντων δραχμὰς ἢ φράγμα 100,000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 ο/ο.

Ταμειευτήριον. — Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 4 ο/ο.

ἥτις ἐνηπίαζεν ἐτι καὶ μόλις ἤρχισε λαμβάνουσα ἀμφίβολον τινα ὑπόστασιν. Ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις ἐκτίησεν διὰ τούτου δικαίωμα ἀναμφισβήτητον εἰς τὴν αἰωνίαν τῶν Ἑλλήνων εὐγνωμοσύνην, εἰς τὴν ἐνδοξὸν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, εἰς τὴν αἰδίον τῆς ἱστορίας μνήμην.

«Αἱ κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας εἶδον μὲ δυσἀρέσκειαν τὴν Ῥωσσίαν μονομερῶς, ἐν τῇ εἰρήνῃ τῆς Ἀδριανουπόλεως, ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων συνθηκολογήσαν· ἀλλὰ παρεμβύθισεν αὐτὰς ἡ τοῦ πρέσβους τῆς Ῥωσσίας διαβεβαίωσις, ὅτι διὰ τούτου ἡ δύναμις αὐτὴ οὐδαμῶς προετίθετο νὰ παραβλάψῃ τὴν τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐν Λονδίνῳ συνεδρίου. Διὰ ν' ἀσφαλισθῶσι δὲ κατὰ τούτο, ἐπεθύμησαν νὰ λάβωσι καὶ αὐταὶ ἀμελλητί παρὰ τῆς Πόρτας δήλωσιν ὁμοίαν τῆς ἐν τῇ εἰρήνῃ περιληφθείσης».

«Ἡ Ὑψ. Πύλη μάλιστα καθυπεβλήθη ὡς πρὸς αὐτὰς εἰς ὑποχρέωσιν ἐτι ἐκτενεστέραν, διότι ἐν τῇ πρὸς τοὺς πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας δηλώσει τῆς 9)21 Σεπτεμβρίου, λέγει ὅτι, παραδεχθεῖσα ἤδη τὴν ἐν Λονδίνῳ συνθήκην, ὑπόσχεται καὶ ὑποχρεοῦται προσέτι εἰς τὰς τρεῖς Δυνάμεις αἰτίως ὑπέγραψαν τὴν συνθήκην ταύτην, νὰ συναίνεσιν εἰς πᾶν ὅ,τι τὸ ἐν Λονδίνῳ συνέδριον ἤθελε πράξῃ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς».

Καὶ ἐν ὑποσημείωσιν ὁ Klüber ἐπιφέρει τὰ ἐξῆς. «Ἐπειδὴ ἡ δήλωσις αὕτη ἀναφέρεται, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα εἰς τοὺς ὁρισμούς τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει εἰρήνης, αὕτη δὲ συνομολογήθη τῇ 2)14 Σεπτεμβρίου, ἡ ἡμερομηνία τῆς 9 Σεπτεμβρίου εἶνε πιθανῶς ἐσφαλμένη καὶ ἡ ἀνάγκη εἰς μεταγενέστερόν τινα μῆνα ἢ ἐλογίσθη κατὰ τὸ παλαιὸν ἔτος».

Ὡστε κατὰ τὸν Klüber ἡ πρὸς τοὺς πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας δήλωσις εἶνε μεταγενεστέρα τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει συνθήκης, ἂν καὶ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παρ' ἡμῶν ἐκτεθέντα, ἀληθῶς εἰπείν, ἦναι ἀδιάφορον καὶ προγενεστέρα ἂν θεωρηθῇ.